

men udfondres som en særlig Ret, hvorpaa særlig Adkomst bliver at erhverve (Lovforslagets § 2); dog sigtes herved kun til Detailhandel med Brændevin, og det er derfor i Forslagets § 2 bestemt, at Ret til at drive Handel med Brændevin ikke blot — som nu — i Købstæderne, men ogsaa paa Landet skal være indbefattet under Retten til at drive „Grosshandel“ og „Købmandshandel“ under Sagttagelse af, at Salget sker i Kvantiteter paa 36 Potter og derover, og at Udlivering af det solgte til Køberen heller ikke sker i mindre Kvantiteter end 36 Potter. Den nugældende Bestemmelse om Grænsen mellem Grosshandel og Detailhandel indholdes i Næringsloven af 29de December 1857 § 31 og den Loven vedføjede Forsættelse, hvorefter det ikke er Grosfererne tilladt at falholde Brændevin, Spiritus og Sifor, Rom og Urak i mindre Partier end hele Ankere eller 40 Potter, Korn- eller Kartoffelbrændevin i mindre Partier end 1 Td., Öl og Portør i mindre Partier end paa Fustager 1 Td., paa Flasker 100 Flasker, dog saaledes, at det er Grosfererne uforment at sælge i Kvantiteter til Salgspris af ikke mindre end 40 Kr.

Hvad endelig Handel med skattepligtigt Öl angaar, skal Retten hertil anses indbefattet under Næringsadkomst paa Handel efter de nærmere derom i Afsnit V indholdte Regler.

II. Almindelig Beværtning.

Til § 3.

Som foran bemærket, er med almindelig Beværtningsnæring ikke forbunden Ret hverken til at udstænke eller til at udsælge Brændevin eller skattepligtigt Öl. I øvrigt inddeles Beværtningsnæringen ligesom hidtil (jfr. Næringsloven af 29de December 1857 §§ 58—59), i Gæstgiveri (Prohold), Værtshushold (Restauration) og Konditori. Omfanget af disse Næringsbrug er bestemt saaledes, at Adkomst

paa Gæstgiveri giver Ret til at herbergere og beværte rejsende — Adkomst paa Gæstgivernæring giver saaledes — i Modsetning til, hvad hidtil for Købstædernes Vedkommende har været antaget, (jfr. Højesteretsdom af 13de Januar 1888) — ikke Adgang til at beværte Byens Folk og berettiger heller ikke til noget Slags Vare salg ud af Huset —

paa Værtshushold giver Ret til at beværte alle og enhver samt til at sælge tilberedte Spisevater og skattefrit Öl ud af Huset,

paa Konditori giver Ret til Værtshushold og Kagebageri i Forening; Lovforslaget tilfigter saaledes en Forandring af de med Adkomst paa Konditorinæring hidtil forbundne Rettigheder.

Til § 4.

Som Adkomst til at drive ovennævnte Næringsveje udfordres, ligesom hidtil i København og de øvrige Købstæder Borgerkab, paa Landet kongelig Bevilling, der kan indeholde nærmere Bestemmelse angaaende Udøvelse af Næringen, hvorved denne begrænses i Henseende til Tid og Omfang.

Følge den nugældende Lovgivning staar Udgang til at erhverve Borgerkab og Næringsbevis aaben ikke blot for fysiske Personer, men ogsaa for Aktieselskaber (jfr. Næringsloven af 29de December 1857 § 4); i nærværende Lovforslag er Aktieselskabers Udgang til at drive Beværtningsnæring betinget af forudgaaet Bevilling, hvorved bl. a. opnaas, at der kan sættes en Begrænsning for det Tidrum, for hvilket Adkomsten skal gælde. I øvrigt er fornævnte Bestemmelse i Lov 29de December 1857 § 4 bleven forstaaet saaledes, at der i samme indholdes Hjemmel til at meddele Næringsadkomst ogsaa til andre anonyme Selskaber end Aktieselskaber (jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse Nr. 159 af 14de September 1887), og det er derfor i Lovforslaget bestemt, at Adkomst paa Beværtningsnæring efter forudgaaet Bevilling skal kunne meddeles „Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar“ (jfr. de tilsvarende Udtryk i Lov Nr. 23 af 1ste Marts 1889 om Handelsregistre, Firma og Protura § 16).

Følge Lov Nr. 73 af 23de Maj 1873 § 9, andet Stykke kan Adkomst paa Beværtningsnæring ikke gives nogen, der har udstaaet Straf af Fængsel paa Vand og Brød, naar denne er idømt for Løsgængereri eller Betleri eller under en offentlig Sag for nogen af de i almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866 omhandlede Forbrydelser; en tilsvarende Regel er optagen i Lovforslaget, idet det dog er fundet rettest at lægge Bøgen paa, ikke om Straffen er udstaaet, men paa selve Dommen, hvorved Straffen idømmes; Bestemmelsen om, at Virkningen af Dommen bortfalder, naar vedkommende har erholdt Gresoppreisning, følger ganske af sig selv; for saa vidt Straffen er idømt for Betleri eller Løsgængereri eller for andre Forseelser, for hvilke Gresoppreisning som foruøden ikke meddeles (jfr. Justitsministeriets Skrivelser Nr. 72 af 15de Marts 1877, Nr. 15 af 14de Januar 1884 og Nr. 100 af 8de Maj 1884), er det der-